

περιφέρεσθαι μόνη τῶν σωμάτων κατὰ φύσιν ἐστίν, οὐκ ἐξ
 ἀνάγκης οὐδ' ἄλλως συμβεβηκός. διὸ δὴ καὶ τὰ πέντε
 κάλλιστα καὶ τελεώτατα σχήματα τῶν ἐν τῇ φύσει κατα-
 νοήσας, πυραμίδα καὶ κύβον καὶ ὀκτάεδρον καὶ εἰκοσάε-
 5 δρον καὶ δωδεκάεδρον, ἕκαστον οἰκείως ἑκάστῳ προσένει-
 μεν. (12) εἰσὶ δ' οἱ καὶ τὰς τῶν αἰσθήσεων δυνάμεις ἰσα-
 ρίθμους οὔσας τοῖς πρώτοις ἐκείνοις συνοικειοῦσι, τὴν μὲν
 Β ἀφήν ὀρῶντες ἀντίτυπον οὔσαν καὶ γεώδη, τὴν δὲ γεῦσιν
 ὑγρότητι τῶν γευστῶν τὰς ποιότητας προσιεμένην. ἀῆρ
 10 δὲ πληγεῖς ἐν ἀκοῇ γίγνεται φωνὴ καὶ ψόφος. δυνεῖν δὲ
 τῶν λοιπῶν ὁσμὴ μὲν, ἣν ὄσφρησις εἴληχεν, ἀναθυμιάσις
 οὔσα καὶ γεννωμένη θερμότητι πυρῶδὲς ἐστίν, αἰθέρι δὲ
 καὶ φωτὶ διὰ συγγένειαν διαλαμπούσης τῆς ὄψεως γίγνεται
 κρᾶσις ἐξ ἀμφοῖν ὁμοιοπαθῆς καὶ σύμπηξις. ἄλλην δ' οὔτε
 15 τὸ ζῶον αἰσθησιν οὔθ' ὁ κόσμος ἔχει φύσιν ἀπλῆν καὶ
 ἄμικτον· ἀλλὰ θαυμαστή τις, ὡς ἔοικε, διανομὴ γέγονε
 τῶν πέντε πρὸς τὰ πέντε καὶ σύλληξις.

С 13. "Αμα δέ πως ἐπιστήσας καὶ διαλιπῶν 'οἶον' εἶπον
 'ὦ Εὐστροφε, πεπόνθαμεν, ὀλίγου παρελθόντες τὸν "Ομη-
 20 ρον (O 187) ὡς οὐχὶ πρῶτον εἰς πέντε νεύμαντα μερίδας
 τὸν κόσμον, δς τὰς μὲν ἐν μέσῳ τρεῖς ἀποδέδωκε τοῖς
 τρισὶ θεοῖς, δύο δὲ τὰς ἄκρας ὄλυμπον καὶ γῆν, ὧν ἡ μὲν
 ἐστὶ τῶν κάτω πέρας ὁ δὲ τῶν ἄνω, κοινὰς καὶ ἀνεμήτους
 ἀφῆκεν. 'ἀλλ' ἀνοιστέος' ὁ 'λόγος' ὡς Εὐριπίδης (fr. 970)
 25 φησίν. οἱ γὰρ τὴν τετράδα σεμνύναντες οὐ φαύλως διδά-
 σκουσιν, ὅτι τῷ ταύτης λόγῳ πᾶν σῶμα γένεσιν ἔσχηκεν.
 ἐπεὶ γὰρ ἐν μήκει καὶ πλάτει βάθος λαβόντι πᾶν τὸ
 D στερεόν ἐστὶ, καὶ μήκους μὲν προῦφίσταται στιγμή κατὰ